

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Dia Mundial del Donant de Sang

Palau del Parlament, 14 de juny de 2021

Molt bona tarda. Honorables consellers, diputats, membres de la Mesa, donants, sobretot donants que avui sou aquí, amb aquest exemple de generositat, d'altruisme i de vida, vida que concediu als qui passen per moments complicats, avui som aquí al Parlament i és un goig que puguem acollir per primera vegada en aquest auditori, després que les mesures de seguretat es vagin relaxant de mica en mica, aquest acte, que és tan important i que té en el seu cor la generositat. És un goig acollir a la casa de tots, al Parlament de Catalunya, tanta gent que dona vida als altres.

L'Organització Mundial de la Salut va establir el 14 de juny com a Dia Internacional del Donant de Sang perquè és la data de naixement de Karl Landsteiner, l'immunòleg i biòleg austríac que va desenvolupar el sistema modern de classificació dels grups sanguinis. Tots sabem si som A positiu, B o 0; doncs ell ho va fixar, i la seva recerca va contribuir a descobrir que les transfusions entre pacients del mateix grup sanguini no comporten cap risc per a la vida. És important que ho recordem, perquè quan celebrem dies com el d'avui no només ho fem per conscienciar –que sempre és important, conscienciar, en aquest cas de la importància de donar sang–, sinó que també és una oportunitat per posar en valor la importància vital que la recerca mèdica i científica ha tingut en el desenvolupament de la humanitat. I, per tant, avui també som aquí per reconèixer la importància de la recerca mèdica i el paper dels investigadors que, com Landsteiner, posen el seu coneixement i la seva expertesa al servei de la societat com a motor de prosperitat, com a motor de benestar, com a motor de desenvolupament. Tot això al costat, naturalment, de les xarxes de voluntariat, de les xarxes de generositat organitzada, com la que tenim amb la Federació Catalana de Donants de Sang, el Banc de Sang i Teixits i Creu Roja, les entitats que impulsen aquest acte.

És inevitable recordar que fem aquest acte avui perquè l'any passat no va ser possible, perquè hem tingut aquesta mena de parèntesi, com ara recordava el conseller Argimon, a les nostres vides. Encara hi som; tots portem la mascareta, avui vermella com a recordatori d'aquesta gota de sang que dona la vida.

Els primers mesos de la pandèmia van ser especialment angoixants, perquè ens encaràvem a una situació radicalment nova, desconeguda. Encara no teníem una

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

manera de combatre la malaltia, i per tant teníem un sentiment de por, d'angoixa, d'impotència, d'incertesa, molt –molt– elevat.

Si avui aquest sentiment s'ha anat mitigant en certa manera ha estat justament per la recerca biomèdica. Per tant, també vull aprofitar aquest acte per donar les gràcies i mostrar el meu reconeixement a tot el sector sanitari, als investigadors mèdics i biomèdics i a tots els voluntaris, com els que avui heu recollit el vostre reconeixement i que en temps de pandèmia també hi heu estat, i especialment, i heu ajudat que altres persones rebessin la vostra sang, i que per tant rebessin la vida.

Per a mi és un acte –ho he dit abans en l'audiència que hem fet– molt especial, perquè jo he estat receptora de la sang que alguns de vosaltres heu donat. I quan algú s'ha trobat en aquesta situació encara valora més la importància d'aquest reconeixement, com el que fem avui al Parlament. Vaig ser receptora i he de dir que era donant; era donant fins que em va passar el que em va passar, i a partir d'aleshores ja no puc ser-ho. Però tinc molt present què representa la sang que s'injecta i que et dona vida, i per tant són unes gràcies molt –molt– sinceres, profundes i emocionants, les que avui us trasllado. Soc molt conscient del que representa donar sang, i per això per a mi aquest és un acte especialment emotiu. Perquè donar sang és simplement i directament donar vida, i és un acte que no es valora prou fins que no s'és a punt de perdre-la.

El lema d'enguany de l'Organització Mundial de la Salut per a aquest dia és molt bonic: «Donar sang permet al món continuar bategant.» És un lema absolutament acurat i precís, perquè una de cada cinc persones necessitem sang o derivats de la sang al llarg de la nostra vida.

I per això cada campanya de donació és fonamental, i els esforços que feu les entitats que avui sou aquí per aconseguir que els bancs tinguin reserves per fer front a les necessitats diàries de milers de transfusions és especialment encomiable. Cada dia es fan 300.000 donacions al món, mil a Catalunya. Mil donacions diàries a Catalunya. L'objectiu de l'OMS és que cada país sigui autosuficient en aquest sentit, i a Catalunya ja fa molts anys que ho som, amb 250.000 donacions l'any.

Però totes aquestes dades, que són extraordinàriament remarcables, són només una cursa diària per aconseguir les quantitats que calen en el dia a dia. Sobretot val la pena que ho recordem ara, perquè quan s'acosta l'estiu baixen les donacions, de manera que encoratgem tothom a tenir present com n'és, d'important, donar sang.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Cada un dels mil donants diaris de casa nostra, a qui avui vosaltres heu representat, us mereixeu tot el nostre reconeixement, tot el nostre suport, tot el nostre agraïment. Gràcies per la vostra solidaritat, gràcies per l'altruisme, gràcies, com diu el lema, per permetre que el món continuï bategant. I jo vull donar-vos les gràcies especialment per haver-hi estat en els moments més complicats, en els moments de la pandèmia. Quan sortir al carrer era gairebé un fet excepcional amb què ens jugàvem la vida, vosaltres hi éreu, i no heu deixat de ser-hi. Per tant, moltes gràcies per haver-ho fet possible. Quan més us necessitàvem, no vau fallar, i això també ho hem volgut reconèixer amb aquest homenatge que us fem aquí al Parlament.

L'altruisme de donar sang, i el poble de Catalunya que no falla mai. En la nostra història més recent hem tingut un episodi tristíssim, horrorós, el 17 d'agost de 2017, un episodi que formarà part de la memòria col·lectiva d'una manera inesborrable. En tenim les imatges gravades a la memòria, i tenim gravat com vam quedar tots atuits i colpits per uns atemptats inhumans que ens volien atemorir, però que van trobar el millor de nosaltres. Una de les imatges que jo no oblidaré d'aquell dia és la de les cues per donar sang, perquè hi havia ferits, perquè hi havia una emergència. Desenes i desenes, centenars, de persones que feien cua per donar sang. Perquè en un moment tan dolorós com aquell moltíssima gent es va preguntar: «Què puc fer pels altres?», i aquesta gent va sortir a donar sang. Que la resposta a un atemptat fossin les cues per donar sang diu molt de la nostra societat.

Aquesta feina clau que feu tant les entitats com, sobretot, els donants és el que avui reconeixem aquí. I també volem produir aquest efecte de conscienciació, aquest efecte de crida, perquè les donacions han de ser sostingudes en el temps, perquè les necessitats de sang són sostingudes en el temps, i precisament el director del banc ens comentava abans que amb les noves teràpies que s'hauran de desenvolupar encara seran més necessàries, aquestes donacions.

Per tant, gràcies per fer del vostre gest fonamental un dels pilars per aconseguir una societat més justa i més igualitària, gràcies per ser-hi sempre, gràcies per no defallir i gràcies per continuar donant sang.

Sabeu que jo soc professora de literatura, i no voldria acabar aquest acte sense llegir un poema que precisament reflecteix que la sang és la vida. Tranquils, no té a veure amb Dràcula. És de Rainer Maria Rilke, un poeta en llengua alemanya, un poema que el traductor i poeta català Pere Rovira, de Lleida, va versionar d'aquesta manera, que em sembla preciosa per acabar aquest acte d'avui. Diu Rilke a la seva estimada:

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

«Ja em pots apagar els ulls, també et veuré. / Taponam les orelles, sé escoltar-te. / Ni que no tingui peus et seguiré, / i puc, sense la boca, conjurar-te. / Talla'm els braços i t'agafaré / amb aquest cor, igual que amb una mà. / Em glatirà el cervell si el cor se'm glaça. / I si el cervell al foc em vols llençar, / tindrè la sang per posseir-te encara.»

La sang, que és la possessió més preuada; la sang, que permet que bategui el nostre cor, que bategui el món, que bategui la vida. Gràcies als qui ho feu possible cada dia.